

indtægt skal forhøjes eller nedsættes paa Grund af den Skattepligtiges særlige økonomiske eller huslige Forhold (Veilighed), forsaavidt Hjemmel hertil gives ved de for Egningen i Kommune- eller Gaafællesskabs Regler. Den vedtagne Forhøielse eller Nedsættelse bliver derefter at fordele forholdsvis paa Skatteindtægterne i de forskjellige Kommuner, hvor den Gaafællesskabs er skattepligtig. Forhøielse og Nedsættelse kan dog kun finde Sted for levende Personers Bekommende.

Naar det saaledes er bestemt, til hvor stor endelig Skatteindtægt den Skattepligtige skal ansættes i hver enkelt Kommune, udregnes Skatten af disse, af hver især for sit Bekommende, med de Procenter eller Portioner, som i det Hele lægges til Grund for Kommunens Skatteligning efter Forholdet mellem dens Fornødenhed og Totalbeløbet af Skatteindtægterne i samme.

## § 6.

Skatteansættelserne foretages i Kjøbenhavn indtil videre efter Lov af 19de Februar 1861 og i Kommunerne udenfor Kjøbenhavn fremdeles efter Grundsætningerne for Formue- og Veilighedsbeskatningen under Sagtagelse af følgende nærmere Regler.

Paa Egningslisten opføres først de Skattepligtige, som bo eller opholde sig i Kommunen og ikke udenfor denne have Næring, Embede eller Eiendom m. v., hvoraf der efter § 1 skal svares Skat til en anden Kommune, med Besøielse af den Skatteindtægt, hvortil Enhver beregnes efter sin anslaaede Formue og Indtægt i Skatteaaret, eller forholdsvis for den Del af Aaret over 4 Maaneder, hvori han har Ophold i Kommunen. Formuen sættes til en Skatteindtægt af 4 pCt., og det saaledes udkomne Beløb bliver, sammenlagt med den Gaafællesskabs Indtægt, den for ham ifølge Beregning udkomne Skatteindtægt. Derefter anføres, hvorvidt der i de enkelte Skattepligtiges økonomiske Forfatning, lidte Tab og forestaaende betydelige Udgifter eller særegne Formueforøgelse, Familiens Størrelse eller andre huslige Forhold m. v. (Veiligheden) ffjønnes at være Grund til at ansætte den endelige Skatteindtægt til et høiere eller lavere Beløb end den beregnede. Sluttelig tilføies, hvor Meget Enhver faar at betale ifølge det Forhold, hvori den hele Sum af alle — derunder ogsaa de nedenfor omhandlede — Skattepligtiges Skatteindtægter staar til det Beløb, som skal tilveiebringes ved Egningen.

Derefter opføres de i Kommunen boende eller sig opholdende Skattepligtige, som tillige have Næring, Embede eller Eiendom m. v. i andre Kommuner. Disses Skatteindtægt beregnes ligesom ovenfor, dog saaledes at de Formuede og Indtægter, som komme til Ansættelse i fremmede Kommuner, holdes udenfor Beregningen, og i en særskilt Rubrik tilføies den Skatteindtægt, hvortil de ere blevne ansatte af disse Kommuner i Overensstemmelse med de foranstaaende Regler. Den derpaa af Hensyn til den Gaafællesskabs Veilighed efter Skjøn foretagne Forhøielse eller Nedsættelse af hans samlede Skatteindtægt fordeles forholdsvis paa Skatteindtægterne i Hjemmekommunen og i de fremmede Kommuner. Til den herved bestemte endelige Skatteindtægt i Hjemmekommunen lægges Halvdelen af de ligeledes fastsatte endelige Skatteindtægter i de fremmede Kommuner, og efter Summen af disse Beløb ansættes han til Skat i samme Forhold som Kommunens øvrige Beboere.

Til sidst opføres de Skattepligtige, som vel ikke bo eller have Ophold i Kommunen, men dog der have Næring, Embede eller Eiendom m. v. De ansættes til Skatteindtægt heraf i Hensyn til foranstaaende Regler, men den endelige Skatteindtægt opføres først, efterat der er modtaget Underretning fra den Gaafællesskabs Opholdskommune om den Forhøielse eller Nedsættelse, som maatte have fundet Sted ifølge det dersteds afgivne Skjøn over hans Veilighed. Han bliver derefter at beskattes af Halvdelen af det saaledes udkomne Beløb i samme Forhold som Kommunens Beboere.